

*Проект
вноситься народними
депутатами України
В.Ф.Бевзенком
Р.В.Ткачем
Р.В.Лук'янчуком*

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Державний земельний кадастр

Цей Закон установлює правові, економічні та організаційні основи діяльності у сфері Державного земельного кадастру.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

Державний земельний кадастр - інформаційна система відомостей про та земельні ділянки, розташовані в межах кордонів України, їх цільове призначення, види функціонального використання, обмеження у використанні земельних ділянок, а також дані про кількісну і якісну характеристики земель, їх оцінку, про розподіл земель між власниками і користувачами;

індексна кадастрова карта (план) – картографічний документ, що відображає місцезнаходження, межі і нумерацію кадастрових зон і кварталів та використовується для присвоєння кадастрових номерів земельним ділянкам і ведення кадастрової карти (плану);

кадастрова зона – сукупність (об'єднання) кадастрових кварталів у межах села, селища, міста, району;

кадастрове зонування – встановлення меж кадастрових зон і кварталів;

кадастрова карта (план) – графічне зображення, що містить актуальну у часі кадастрову інформацію про об'єкти Державного земельного кадастру;

кадастровий квартал – компактна територія, яка визначається з метою раціональної організації кадастрової нумерації та межі якої, як правило, співпадають із природними або штучними межами (річками, струмками, каналами, лісосмугами, вулицями, шляхами, інженерними спорудами, огорожами, фасадами будівель, лінійними спорудами тощо);

кадастровий номер земельної ділянки – унікальна, що не повторюється на всій території України, послідовність цифр та знаків, що присвоюється земельній ділянці під час її державної реєстрації і зберігається за нею протягом усього часу його існування;

режимоутворюючий об'єкт – об'єкт природного або штучного походження, під яким та (або) навколо якого у зв'язку із його природними або набутими властивостями згідно із законом встановлюються обмеження у використанні земель.

Стаття 2. Мета ведення Державного земельного кадастру

1. Державний земельний кадастр ведеться з метою інформаційного забезпечення органів державної влади та органів місцевого самоврядування, фізичних та юридичних осіб при:

володінні, користуванні, розпорядженні земельними ділянками,

регулюванні земельних відносин,

управлінні земельними ресурсами;

організації раціонального використання та охорони земель;

здійсненні землеустрою;

проведенні оцінки землі;
здійсненні контролю за використанням та охороною земель;
формуванні та веденні містобудівного кадастру населених пунктів,
кадастрів інших природних.

Стаття 3. Принципи Державного земельного кадастру

1. Державний земельний кадастр базується на таких основних принципах:

обов'язковості внесення до Державного земельного кадастру відомостей про всі його об'єкти;

єдності методології ведення Державного земельного кадастру;

об'єктивності, достовірності, актуальності та повноти відомостей у документах Державного земельного кадастру;

внесення відомостей до Державного земельного кадастру виключно на підставі та в порядку, визначеному цим Законом;

відкритості та доступності відомостей Державного земельного кадастру, законності їх одержання, поширення і зберігання;

безперервності внесення до Державного земельного кадастру відомостей про об'єкти Державного земельного кадастру, що змінюються;

документування всіх відомостей Державного земельного кадастру.

Стаття 4. Регулювання відносин, що виникають при веденні Державного земельного кадастру

1. Регулювання відносин, що виникають при веденні Державного земельного кадастру, здійснюється відповідно до Конституції України, Земельного кодексу України, цього Закону, законів України «Про землеустрій», «Про оцінку земель», «Про топографо-геодезичну і

картографічну діяльність», «Про захист персональних даних» та прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів.

Стаття 5. Загальні засади ведення Державного земельного кадастру

1. Ведення Державного земельного кадастру здійснюється шляхом:

- внесення відомостей про геодезичну та планово-картографічну основу;
- внесення відомостей про об'єкти Державного земельного кадастру;
- внесення змін до відомостей про об'єкти Державного земельного кадастру;

обробки та систематизації відомостей про об'єкти Державного земельного кадастру.

2. Державний земельний кадастр ведеться на електронних та паперових носіях. У разі виявлення розбіжностей між відомостями на електронних та паперових носіях, пріоритет мають відомості на паперових носіях.

3. Порядок ведення Державного земельного кадастру визначається Кабінетом Міністрів України.

Розділ II. ОРГАНИ ВЕДЕННЯ ДЕРЖАВНОГО ЗЕМЕЛЬНОГО КАДАСТРУ

Стаття 6. Система органів Державного земельного кадастру

1. Систему органів, що здійснюють ведення Державного земельного кадастру становить центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів та його територіальні органи в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, районах (містах).

2. Держателем Державного земельного кадастру є центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів.

3. Адміністратором Державного земельного кадастру є державне підприємство, що належить до сфери управління центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів, і здійснює заходи із створення та супроводження програмного забезпечення Державного земельного кадастру, відповідає за технічне і технологічне забезпечення, збереження та захист даних, що містяться у Державному земельному кадастрі.

Стаття 7. Повноваження органів, що здійснюють ведення Державного земельного кадастру

1. До повноважень центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів належить:

забезпечення створення та ведення Державного земельного кадастру;

організація здійснення робіт із землеустрою та оцінки земель, що проводяться з метою внесення відомостей до Державного земельного кадастру;

розроблення та затвердження стандартів та технічних регламентів у сфері Державного земельного кадастру відповідно до закону, порядків створення та актуалізації планово-картографічних матеріалів, кадастрових класифікаторів, довідників та баз даних, визначення порядку перевірки електронного документа, що містить результати робіт із землеустрою та оцінки земель;

розроблення форм витягів, інформаційних довідок з Державного земельного кадастру, повідомлень про відмову у наданні відомостей, порядку обліку заяв і запитів про отримання відомостей Державного земельного кадастру;

внесення до Державного земельного кадастру та надання відомостей про Державний кордон України, межі Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя;

затвердження статуту Адміністратора Державного земельного кадастру, здійснення контролю за його діяльністю, призначення його керівника;

організація взаємодії з органами виконавчої влади, місцевого самоврядування, міжнародними організаціями з питань ведення Державного земельного кадастру;

здійснення інших повноважень згідно із цим законом.

2. До повноважень територіальних органів центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів у Автономній Республіці Крим, областях належить:

внесення до Державного земельного кадастру та надання відомостей про межі районів, межі міст обласного (республіканського) значення, межі районів у містах обласного (республіканського) значення;

здійснення контролю за веденням Державного земельного кадастру територіальними органами центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів у районах (містах);

здійснення інших повноважень згідно із цим законом.

3. До повноважень територіальних органів центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів у містах Києві та Севастополі, належать:

внесення до Державного земельного кадастру та надання відомостей про межі районів у місті;

здійснення державної реєстрації земельних ділянок, обмежень у їх використанні;

ведення Поземельних книг та надання витягів з них;

організація здійснення на відповідній території робіт із землеустрою та оцінки земель, що проводяться з метою внесення відомостей до Державного земельного кадастру;

внесення відомостей до Державного земельного кадастру крім тих, які згідно із цим Законом вносяться центральним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів;

здійснення інших повноважень згідно із цим законом.

4. До повноважень територіальних органів центральних органів виконавчої влади з питань земельних ресурсів у сфері ведення Державного земельного кадастру у районах, містах належить:

здійснення державної реєстрації земельних ділянок, обмежень у їх використанні;

ведення Поземельних книг та надання витягів з них;

організація здійснення на відповідній території робіт із землеустрою та оцінки земель, що проводяться з метою внесення відомостей до Державного земельного кадастру;

внесення відомостей до Державного земельного кадастру крім тих, які згідно із цим Законом вносяться центральним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів, його територіальними органами у областях, Автономній Республіці Крим;

здійснення інших повноважень згідно із цим законом.

Розділ III. СКЛАД ВІДОМОСТЕЙ ДЕРЖАВНОГО ЗЕМЕЛЬНОГО КАДАСТРУ

Стаття 8. Геодезична та планово-картографічна основа Державного земельного кадастру

1. Геодезичною основою для Державного земельного кадастру є державна геодезична мережа.

2. Планово-картографічною основою Державного земельного кадастру є карти (плани), що складаються у формі і масштабі відповідно до державних стандартів, норм та правил.

3. Для формування планово-картографічної основи Державного земельного кадастру використовується єдина державна система координат.

4. До Державного земельного кадастру включаються відомості про координати пунктів державної геодезичної мережі.

5. До Державного земельного кадастру включаються такі відомості про планово-картографічну основу:

склад відомостей, що відображаються на планово-картографічній основі;

дата створення планово-картографічної основи;

відомості про особу, яка створила планово-картографічну основу;

масштаб (точність) планово-картографічної основи;

система координат планово-картографічної основи.

6. Планово-картографічна основа Державного земельного кадастру використовується для формування та ведення містобудівного кадастру населених пунктів, кадастрів інших природних.

Стаття 9. Об'єкти Державного земельного кадастру

1. Об'єктами Державного земельного кадастру є:

державний кордон України;

територія адміністративно-територіальних одиниць;

обмеження у використанні земель;

земельна ділянка.

Стаття 10. Вимоги до відомостей про об'єкти Державного земельного кадастру

1. Відомості про об'єкти Державного земельного кадастру під час внесення їх до Державного земельного кадастру мають відповідати відповідним показникам об'єктів в натурі (на місцевості) з точністю відповідно до державних стандартів, норм та правил.

2. Зміна вимог державних стандартів, норм та правил щодо точності або способів визначення відомостей, що підлягають внесенню до Державного земельного кадастру, зміна геодезичної або картографічної основи Державного земельного кадастру (в тому числі систем координат), що використовувались для його ведення, не є підставою для визнання таких відомостей не актуальними або такими що підлягають уточненню, якщо на момент їх внесення вони відповідали державним стандартам, нормам та правилам.

Стаття 11. Склад відомостей Державного земельного кадастру про державний кордон України

1. До Державного земельного кадастру вносяться такі відомості про державний кордон України:

опис проходження державного кордону України;

повні найменування суміжних іноземних держав;
опис меж прикордонної смуги;
інформація про документи, на підставі яких встановлено державний кордон України.

Стаття 12. Склад відомостей Державного земельного кадастру про територію адміністративно-територіальних одиниць

1. До Державного земельного кадастру включаються такі відомості про територію адміністративно-територіальних одиниць (Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя, районів, міст, селищ, сіл, районів у містах):

- а) найменування адміністративно-територіальної одиниці;
- б) опис меж адміністративно-територіальної одиниці;
- в) площу території адміністративно-територіальної одиниці;
- г) повне найменування суміжних адміністративно-територіальних одиниць;
- г) інформація про документи, на підставі яких встановлено межі адміністративно-територіальної одиниці;
- д) відомості про категорії земель адміністративно-територіальної одиниці:
 - найменування, код (номер), межі категорії земель;
 - опис меж;
 - площу;
 - інформацію про документи, на підставі яких визначено категорію;
- е) відомості про угіддя адміністративно-територіальної одиниці:

- найменування, код (номер),
- контури угідь;
- площу;
- інформацію про документи, на підставі яких визначено угіддя;
- інформацію якісні характеристики угідь;
- є) відомості про нормативну грошову оцінку земель адміністративно-територіальної одиниці;
- ж) відомості про бонітування ґрунтів адміністративно-територіальної одиниці.

Обсяг інформації Державного земельного кадастру про якісні характеристики угідь адміністративно-територіальної одиниці визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 13. Склад відомостей Державного земельного кадастру про обмеження у використанні земель

1. До Державного земельного кадастру включаються такі відомості про обмеження у використанні земель:

- вид, власне найменування (у разі наявності),
- опис меж;
- площу;
- відомості про зміст обмеження;
- опис режимоутворюючого об'єкта – контури, назви та характеристики, що обумовлюють встановлення обмежень (за наявності такого об'єкта);
- інформація про документи, на підставі яких встановлено обмеження у використанні земель.

Стаття 14. Відомості про земельні ділянки

1. До Державного земельного кадастру включаються такі відомості про земельні ділянки:

кадастровий номер;

місце розташування;

опис меж;

площа;

міри ліній по периметру;

координати поворотних точок меж;

прив'язка поворотних точок меж до пунктів державної геодезичної мережі;

відомості про інші об'єкти Державного земельного кадастру, до якого територіально (повністю або частково) входить земельна ділянка;

категорія земель;

функціональне використання;

склад угідь із зазначенням контурів будівель і споруд, їх назв;

відомості про обмеження у використанні земельних ділянок;

відомості про частини земельної ділянки, на яку поширюється дія сервітуту, договору суборенди земельної ділянки;

нормативну грошову оцінку;

експертну грошову оцінку (за наявністю);

інформація про документацію із землеустрою та оцінки земель щодо земельної ділянки та інші документи, на підставі яких встановлено відомості про земельну ділянку.

Відомості про земельну ділянку також містять інформацію про її власників (користувачів) земельних ділянок, зазначену у частині другій статті 29 цього Закону, зареєстровані речові права відповідно до даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

Стаття 15. Кадастровий номер земельної ділянки

1. Земельній ділянці, відомості про яку внесені до Державного земельного кадастру, присвоюється кадастровий номер.

2. Кадастровий номер земельної ділянки є її ідентифікатором у Державному земельному кадастрі.

3. Система кадастрової нумерації земельних ділянок є єдиною на всій території України.

4. Структура кадастрових номерів земельної ділянки визначається Кабінетом Міністрів України.

5. Кадастрові номери земельних ділянок зазначаються у рішеннях органів державної влади, Ради Міністрів Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування про передачу цих ділянок у власність чи користування, зміну їх цільового призначення, визначення їх грошової оцінки, про затвердження документації із землеустрою та оцінки земель щодо конкретних земельних ділянок.

6. Кадастровий номер скасовується у разі скасування державної реєстрації земельної ділянки.

7. Кадастровий номер земельної ділянки, державна реєстрація якої скасована, не може бути присвоєний іншій земельній ділянці.

**Стаття 16. Склад відомостей Державного земельного кадастру
про кадастрове зонування території України**

1. До Державного земельного кадастру вносяться такі відомості про кадастрове зонування території України:

номери кадастрових зон та кварталів;

опис меж кадастрових зон та кварталів;

площу кадастрових зон та кварталів;

підстави встановлення меж кадастрових зон та кварталів.

2. Порядок здійснення кадастрового зонування території України встановлюється Кабінетом Міністрів України.

**Стаття 17. Документи, які створюються під час ведення
Державного земельного кадастру**

1. Документами Державного земельного кадастру, які створюються під час його ведення, є:

індексні кадастрові карти (плани) України, Автономної Республіки Крим, областей, районів, сіл, селищ, міст;

індексні кадастрові карти (плани) кадастрової зони, кадастрового кварталу;

кадастрові карти (плани) Автономної Республіки Крим, областей, районів, сіл, селищ, міст, а також інші тематичні карти (плани), перелік яких встановлюється центральним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів;

поземельні книги.

Стаття 18. Класифікатори, довідники та бази даних, необхідні для ведення Державного земельного кадастру

1. Для ведення Державного земельного кадастру використовуються класифікатори, довідники та бази даних, які створюються та ведуться центральним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів, а також державні та галузеві класифікатори, довідники та бази даних, які створюються та ведуться іншими центральними органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.

Розділ IV. ВЕДЕННЯ ДЕРЖАВНОГО ЗЕМЕЛЬНОГО КАДАСТРУ

Стаття 19. Статус відомостей Державного земельного кадастру

1. Відомості Державного земельного кадастру про об'єкти Державного земельного кадастру визнаються державою з моменту їх внесення до Державного земельного кадастру, за винятком обмежень у використанні земель, безпосередньо встановлених законами та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами.

Положення актів органів виконавчої влади, актів органів місцевого самоврядування, договорів, які є підставою для внесення відомостей до Державного земельного кадастру (крім тих, які зазначені у частині другій цієї статті), застосовуються з часу внесення таких відомостей до Державного земельного кадастру.

2. Обмеження у використанні земель, безпосередньо встановлені законами та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами, визнаються державою з моменту набуття чинності нормативно-правовими актами, якими вони були встановлені.

3. Внесення до Державного земельного кадастру передбачених цим Законом відомостей про об'єкти Державного земельного кадастру є обов'язковим.

Стаття 20. Підстави та основні вимоги щодо внесення відомостей до Державного земельного кадастру

1. Відомості про межі земельної ділянки вносяться до Державного земельного кадастру:

на підставі затвердженої документації із землеустрою, яка є підставою для їх формування – щодо земельних ділянок, які формуються;

на підставі технічної документації із землеустрою щодо відновлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) – у випадку встановлення (відновлення) меж земельної ділянки за її фактичним використанням відповідно до статті 107 Земельного кодексу України.

2 Відомості про категорії земельних ділянок вносяться до Державного земельного кадастру:

на підставі затвердженої документації із землеустрою, яка є підставою для їх формування – щодо земельних ділянок, які формуються;

на підставі проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки, яким передбачена зміна її цільового призначення – у інших випадках.

3. Відомості про вид функціонального використання земельних ділянок вносяться до Державного земельного кадастру:

на підставі затвердженої документації із землеустрою, яка є підставою для їх формування – щодо земельних ділянок, які формуються;

на підставі письмової заяви власника земельної ділянки, користувача земельної ділянки державної та комунальної власності – у випадку зміни

виду функціонального використання земельної ділянки (крім земель сільськогосподарського призначення та земель оборони).

4. Відомості про економічну оцінку земель вносяться до Державного земельного кадастру на підставі затвердженої технічної документації із такої оцінки.

5. Відомості про угіддя земельної ділянки вносяться до Державного земельного кадастру:

на підставі документації із землеустрою, яка є підставою для їх формування – щодо земельних ділянок, які формуються;

на підставі проектів землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь (щодо земель сільськогосподарського призначення), проектів землеустрою щодо впорядкування існуючих землеволодінь та землекористувань, (щодо земель інших категорій) – у інших випадках.

6. Відомості про обмеження у використанні земель вносяться до Державного земельного кадастру на підставі схем землеустрою і техніко-економічних обґрунтувань використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, проектів землеустрою щодо створення нових та впорядкування існуючих землеволодінь і землекористувань, проектів землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь, проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок, технічної документації із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості), іншої документації із землеустрою;

7. Відомості про межі земельної ділянки, на яку поширюється право суборенди, сервітуту, вносяться до Державного земельного кадастру на

підставі технічної документації із землеустрою щодо встановлення меж частини земельної ділянки, на яку поширюється право суборенди, сервітуту.

8. Відомості про експертну грошову оцінку земельних ділянок вносяться до Державного земельного кадастру на підставі звітів про таку оцінку.

9. Відомості про нормативну грошову оцінку земель вносяться до Державного земельного кадастру на підставі технічної документації з такої оцінки.

10. Відомості про межі адміністративно-територіальних одиниць вносяться до Державного земельного кадастру на підставі проектів землеустрою щодо встановлення та зміни меж адміністративно-територіальних одиниць.

11. Відомості про розподіл земель між власниками та користувачами вносяться до Державного земельного кадастру відповідно до даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

12. Відомості про бонітування ґрунтів вносяться до Державного земельного кадастру на підставі затвердженої технічної документації з бонітування ґрунтів.

13. Відомості про Державний кордон України вносяться до Державного земельного кадастру на підставі документації із землеустрою щодо встановлення в натурі (на місцевості) державного кордону України.

14. Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування у строк не пізніше п'яти робочих днів після прийняття рішень про затвердження документації із землеустрою та документації з оцінки земель, яка згідно з цією статтею є підставою для внесення відомостей до Державного земельного кадастру, надають центральному органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів або його відповідному територіальному

органу засвідчені копії вказаних рішень для внесення відповідної інформації до Державного земельного кадастру.

15. Документація із землеустрою, яка є підставою для внесення даних до Державного земельного кадастру подається до центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів або його відповідного територіального органу разом з електронним документом, що містить результати робіт із землеустрою та оцінки земель.

16. Внесення відомостей до Державного земельного кадастру здійснюється, у строк, що не перевищує чотирнадцяти робочих днів із дня отримання відповідних документованих відомостей, якщо цим Законом не встановлений інший строк для здійснення цих дій.

17. Відомості вносяться одночасно до документів Державного земельного кадастру у текстовій та графічній формі.

18. Подання документації із землеустрою до центрального органу виконавчої влади із земельних ресурсів, його територіальних органів для внесення відомостей до Державного земельного кадастру (в тому числі для здійснення державної реєстрації земельної ділянки) від імені замовника документації здійснюється її розробником, якщо інше не встановлено договором.

19. Інформація про дату реєстрації заяв про внесення відомостей до Державного земельного кадастру, вхідний номер, стислий зміст заяви, а також інформація про наслідки її розгляду підлягає відображенню у мережі Інтернет в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 21. Вимоги до документів, які є підставою внесення відомостей до Державного земельного кадастру

1. Документи, які є підставою внесення відомостей до Державного земельного кадастру, мають відповідати наступним вимогам:

текст документів повинен бути написаний розбірливо;

документи не мають містити підчищення або дописки, закреслені слова та інші не обумовлені в них виправлення, бути заповнені олівцем, а також з пошкодженнями, які не дають змоги однозначно тлумачити їх зміст;

документи повинні узгоджуватись із цим Законом та іншими нормативно-правовими актами.

Стаття 22. Електронний документ, що містить відомості про результати робіт із землеустрою та оцінки земель, відомості про які підлягають внесенню до Державного земельного кадастру

1. Документація із землеустрою та оцінки земель, яка є підставою для внесення відомостей до Державного земельного кадастру, подається органу, що здійснює внесення таких відомостей у формі електронного документу.

2. Вимоги до змісту, структури та технічних характеристик електронного документу затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. Електронний документ подається до органу, що здійснює внесення відповідних відомостей до Державного земельного кадастру відповідно до повноважень, визначених у статті 7 цього Закону, разом із документацією, яка є підставою для такого внесення, в паперовому вигляді.

Перевірка узгодження наданого електронного документу з наявними даними Державного земельного кадастру та встановленими вимогами до змісту, структури та технічних характеристик щодо розроблення такого документу здійснюється органом, уповноваженим здійснювати внесення відповідних відомостей до Державного земельного кадастру протягом строку, встановленого цим Законом для їх внесення.

4. Відповідальність за відповідність електронного документу встановленим вимогам до його змісту, структури та технічних характеристик несе розробник відповідної документації.

Стаття 23. Державна реєстрація земельної ділянки

1. Державна реєстрація земельної ділянки здійснюється при її формуванні шляхом відкриття Поземельної книги на таку ділянку.

2. Державна реєстрація земельних ділянок здійснюється за місцем їх розташування територіальними органами центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів у районі, місті.

3. Державна реєстрація земельних ділянок здійснюється за заявою:

особи, якій за рішенням органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування було надано дозвіл на розробку документації із землеустрою, що є підставою для формування земельної ділянки при передачі її у власність чи користування із земель державної та комунальної власності або уповноваженої нею особи;

власника земельної ділянки, користувача земельної ділянки державної чи комунальної власності (у разі поділу чи об'єднання раніше сформованих земельних ділянок) або уповноваженої ним особи;

органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування (у разі формування земельних ділянок державної чи комунальної власності).

4. Для державної реєстрації земельної ділянки органу, що здійснює таку реєстрацію, подається:

заява за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів;

оригінал документації із землеустрою, яка є підставою для формування земельної ділянки;

електронний документ, що містить інформацію про зміст документації із землеустрою, яка є підставою для внесення відомостей до Державного земельного кадастру.

документ, що підтверджує оплату послуг з державної реєстрації земельної ділянки.

Заява з доданими документами надається заявником особисто або надсилається поштою цінним листом з описом вкладень та повідомленням про вручення. В разі подання заяви особисто заявник (уповноважена особа) зобов'язаний пред'явити документ, що посвідчує його особу.

5. Орган, що здійснює державну реєстрацію земельних ділянок, протягом чотирнадцяти днів з дня реєстрації заяви перевіряє відповідність документів вимогам цього Закону та інших нормативно-правових актів та за результатами перевірки здійснює державну реєстрацію земельної ділянки або надає заявнику письмову мотивовану відповідь про відмову у такій реєстрації.

6. Підставами відмови у здійсненні державної реєстрації земельної ділянки є:

розташування земельної ділянки на території дії повноважень іншого територіального органу земельних ресурсів;

неподання заявником документів, передбачених частиною четвертої цієї статті;

невідповідність поданих документів вимогам законодавства;

знаходження в межах земельної ділянки, яку передбачається зареєструвати, іншої земельної ділянки або її частини.

7. У разі надання відмови з підстави, визначеної абзацом другим частини шостої цієї статті, заявнику письмово повідомляється найменування

та адреса органу, до повноважень якого належить здійснення державної реєстрації земельної ділянки.

8. На підтвердження державної реєстрації земельної ділянки органом, що здійснив таку реєстрацію, заявнику безоплатно видається витяг із Державного земельного кадастру про державну реєстрацію земельної ділянки. Витяг містить всі відомості про земельну ділянку, внесені до Поземельної книги. Складовою частиною витягу є кадастровий план земельної ділянки.

9. Зареєстрованій земельній ділянці присвоюється кадастровий номер.

10. Державна реєстрація скасовується органом, що здійснює таку реєстрацію:

у разі поділу чи об'єднання земельних ділянок;

у разі, якщо на протязі одного року з дня здійснення державної реєстрації земельної ділянки речове право на неї не було зареєстроване.

Стаття 24. Поземельна книга

1. Поземельна книга є документом Державного земельного кадастру, який містить наступні відомості про земельну ділянку:

а) кадастровий номер земельної ділянки;

б) площа земельної ділянки,

в) місцезнаходження земельної ділянки (адміністративно-територіальні одиниці),

г) земельні угіддя,

г) категорія земельної ділянки,

д) вид функціонального використання земельної ділянки,

е) нормативна грошова оцінка земельної ділянки,

- є) експертна грошова оцінка земельної ділянки (за наявності),
- ж) обмеження у використанні земельної ділянки;
- з) відомості про межі частини земельної ділянки, на яку поширюється дія сервітуту, договору суборенди
 - і) кадастровий план земельної ділянки;
 - ї) дату державної реєстрації земельної ділянки;
 - й) відомості про документацію із землеустрою, на підставі якої здійснена державна реєстрація земельної ділянки, а також внесені зміни до цих відомостей;
 - к) інформація про власників (користувачів) земельних ділянок, відповідно до даних про зареєстровані речові права у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно.

3. Поземельна книга відкривається одночасно з державною реєстрацією земельної ділянки.

4. Поземельна книга ведеться в паперовій та електронній (цифровій) формі.

5. Поземельна книга закривається в разі скасування державної реєстрації земельної ділянки.

6. До Поземельної книги в паперовій формі долучаються всі документи, які стали підставою для внесення відомостей до неї.

7. Форма Поземельної книги та порядок її ведення встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 25. Внесення відомостей до Поземельної книги

1. При відкритті Поземельної книги відомості до неї вносяться на підставі документації, яка подана для державної реєстрації земельної ділянки

(за виключенням відомостей про власників та користувачів земельної ділянки).

2. Відомості про включення земельної ділянки до іншої адміністративно-територіальної одиниці, про зміну нормативної грошової оцінки земельних ділянок, яка відбулась внаслідок проведення нормативної грошової оцінки адміністративно-територіальних одиниць, про обмеження у використанні земель, встановлені законами та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами, вносяться до Поземельної книги без подання заяв, вказаних у частині третій цієї статті, на підставі документації, яка є підставою для внесення таких відомостей, а також рішень про її затвердження (якщо згідно із законом документація підлягає затвердженню), поданої органом, що прийняв рішення про таке затвердження.

3. Зміни до відомостей про земельну ділянку (крім випадків, визначених у частині другій цієї статті) вносяться до Поземельної книги за заявою: власника земельної ділянки або користувача земельної ділянки державної чи комунальної власності на підставі документації, зазначеної у цьому Законі.

4. Для внесення змін до відомостей Поземельної книги щодо цільового призначення, виду функціонального використання, угідь, нормативної, експертної грошової оцінки, а також до відомостей про межі земельної ділянки (у разі їх встановлення (відновлення) за фактичним використанням земельної ділянки), заявник подає до органу, який здійснює ведення Поземельної книги:

заяву за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів;

оригінал документації із землеустрою, оцінки земель, яка згідно з цим Законом є підставою для внесення таких змін (крім випадків внесення відомостей про зміну функціонального використання);

документацію із землеустрою, на підставі якої вносяться зміни до відомостей Державного земельного кадастру, у формі електронного документу (крім випадків внесення відомостей про зміну функціонального використання),

документ, що підтверджує оплату послуг із внесення відомостей.

5. Орган, що здійснює ведення Поземельної книги на протязі чотирнадцяти робочих днів з дати реєстрації заяви вносить до Поземельної книги інформацію про зміну відомостей про земельну ділянку або надає мотивовану відмову у внесенні таких відомостей.

6. Відмова у внесенні до Поземельної книги змін до відомостей про земельну ділянку надається у випадку, коли:

земельна ділянка розташована на території дії повноважень іншого органу земельних ресурсів;

із заявою звернулася неналежна особа;

подані документи не відповідають вимогам, встановленим законом;

заявлені відомості вже внесені до Поземельної книги.

У разі надання відмови з підстави, визначеної абзацом другим частини шостої цієї статті заявнику письмово повідомляється найменування та адреса органу, до повноважень якого належить внесення змін до відомостей про відповідну земельну ділянку.

Стаття 26. Особливості внесення до Державного земельного кадастру відомостей про земельну ділянку у разі її поділу чи об'єднання із іншою земельною ділянкою, а також відновлення її меж

1. В разі поділу або об'єднання земельних ділянок запис про державну реєстрацію земельної ділянки та кадастровий номер земельної ділянки скасовується, а Поземельна книга на таку земельну ділянку закривається.

2. У Поземельній книзі на земельні ділянки, сформовані в результаті поділу або об'єднання земельних ділянок, здійснюється запис про такий поділ чи об'єднання із зазначенням скасованих кадастрових номерів земельних ділянок.

3. Записи про обмеження у використанні земельної ділянки, яка була поділена чи об'єднана з іншою, переносяться до Поземельних книг на земельні ділянки, сформовані в результаті такого поділу чи об'єднання (крім випадків, коли обмеження поширювалося лише на частину земельної ділянки, яка в результаті поділу земельної ділянки не увійшла до новоформованої земельної ділянки).

4. У разі відновлення меж земельної ділянки за її фактичним використанням у зв'язку з неможливістю виявлення дійсних меж, кадастрові номери відповідних земельних ділянок не скасовуються, а відповідні зміни до відомостей про межі земельних ділянок вносяться до Поземельних книг, визначеному частиною четвертою статті 25 цього Закону.

Стаття 27. Внесення до Державного земельного кадастру відомостей про обмеження у використанні земель

1. Внесення до Державного земельного кадастру відомостей про обмеження у використанні земель здійснюється у формі.

державної реєстрації обмежень у використанні земель,

внесення до Державного земельного кадастру відомостей про межі обмежень у використанні земель, безпосередньо встановлених законами та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами.

2. Державна реєстрація обмеження у використанні земель здійснюється на підставі заяви:

власника земельної ділянки, користувача земельної ділянки державної чи комунальної власності або особи, на користь якої встановлені обмеження - щодо обмежень, які стосуються використання лише певної земельної ділянки,

органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування, рішенням якого було затверджено документацію із землеустрою, яка є підставою для внесення відомостей про ці обмеження до Державного земельного кадастру – щодо інших обмежень.

3. Для державної реєстрації обмеження у використанні земель заявник подає до органу, що здійснює державну реєстрацію таких обмежень:

заяву про державну реєстрацію обмеження за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади із земельних ресурсів;

документи, що згідно із законом підтверджують виникнення, перехід, обмеження;

електронний документ, що містить результати робіт із землеустрою;

документ, що підтверджує оплату послуг з державної реєстрації обмеження у використанні земель.

4. Державна реєстрація обмеження у використанні земель або мотивована відмова у такій реєстрації здійснюється на протязі чотирнадцяти робочих днів з дати реєстрації заяви.

5. Відмова у здійсненні державної реєстрації обмеження у використанні земель надається у випадку, коли:

обмеження згідно із законом не підлягає державній реєстрації

обмеження встановлюється на території іншого органу земельних ресурсів;

із заявою про державну реєстрацію звернулася неналежна особа;

подані документи не відповідають вимогам, встановленим законом,

заявлене обмеження вже зареєстровано.

6. Внесення до Державного земельного кадастру відомостей про обмеження у використанні земель, безпосередньо встановлені законами та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами, здійснюється:

в процесі державної реєстрації земельних ділянок та внесенні змін до відомостей про них,

на підставі заяви органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування, рішенням якого було затверджено документацію із землеустрою, яка є підставою для внесення відомостей про ці обмеження до Державного земельного кадастру в порядку, визначеному статтею 30 цього Закону.

7. На підтвердження внесення до Державного земельного кадастру відомостей про обмеження у використанні земель, заявнику безоплатно видається витяг із Державного земельного кадастру.

8. Внесення до Державного земельного кадастру відомостей про обмеження у використанні земель, безпосередньо встановлені законами та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами, здійснюється безоплатно.

Стаття 28. Внесення до Державного земельного кадастру відомостей про суборенду, сервітут, які поширюються на частини земельних ділянок

1. Відомості про суборенду, сервітут, які поширюються на частини земельних ділянок, вносяться до Державного земельного кадастру до здійснення державної реєстрації цих прав.

Відомості про суборенду, сервітут, які поширюються на частини земельних ділянок, вносяться до Державного земельного кадастру на підставі заяви правонабувача, сторін (сторони) правочину, за яким виникло право суборенди, сервітуту, або уповноважених ними осіб.

2. Для внесення до Державного земельного кадастру відомостей про межі частини земельної ділянки, на яку поширюються право суборенди, сервітуту, заявник подає до територіального органу центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів у районі, місті:

заяву за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів;

документи, що згідно із законом підтверджують виникнення відповідного права суборенди, сервітуту, із зазначенням меж частини земельної ділянки, на яку поширюється відповідне речове право;

електронний документ, що містить інформацію про зміст документації із землеустрою, яка є підставою для внесення відомостей до Державного земельного кадастру, із зазначенням меж частини земельної ділянки, на яку поширюється відповідне речове право;

документ, що підтверджує оплату послуг з внесення відомостей.

3. Відповідний орган, протягом чотирнадцяти днів з дня реєстрації заяви перевіряє відповідність документів вимогам цього Закону та інших нормативно-правових актів, і за результатами перевірки вносить інформацію

про межі відповідної частини земельної ділянки до Поземельної книги або надає заявнику письмову мотивовану відмову у такому внесенні.

4. Відмова у внесенні відомостей надається у випадку, коли:

земельна ділянка розташована на території дії повноважень іншого територіального органу земельних ресурсів;

заявником не подано документів, передбачених цією статтею;

подані документи не відповідають вимогам закону;

із заявою про державну реєстрацію звернулася неналежна особа.

5. У разі надання відмови з підстави, визначеної абзацом другим частини четвертої цієї статті, заявнику письмово повідомляється найменування та адреса органу, до повноважень якого належить внесення відповідних відомостей до Державного земельного кадастру.

6. Запис про внесення відомостей про межі частини земельної ділянки, на яку поширюються право суборенди, сервітуту, в автоматизованому порядку виключається з Поземельної книги у разі, якщо протягом року з дня внесення таких відомостей, відповідне право суборенди, сервітуту, не було зареєстроване.

7. На підтвердження внесення до Державного земельного кадастру відомостей про межі частини земельної ділянки, на яку поширюються право суборенди, сервітуту, органом, що здійснив їх внесення, заявнику безоплатно видається витяг із Державного земельного кадастру про земельну ділянку.

Стаття 29. Інформаційна взаємодія органу, що здійснює ведення Державного земельного кадастру та органу державної реєстрації речових прав на нерухоме майно

1. Орган, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, одночасно з державною реєстрацією земельної ділянки, надає органу державної реєстрації речових прав на нерухоме майно інформацію про:

державну реєстрацію земельної ділянки (дату державної реєстрації, орган, що здійснив таку реєстрацію);

кадастровий номер, площу, місце розташування земельної ділянки;

кадастровий план зареєстрованої земельної ділянки у електронній (цифровій) формі.

Орган, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, надає органу державної реєстрації речових прав на нерухоме майно доступ до перегляду кадастрових карт (планів) в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

2. Орган державної реєстрації речових прав на нерухоме майно одночасно з державною реєстрацією речового права на земельну ділянку надає органу, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, інформацію про:

власника (користувача) земельної ділянки;

державну реєстрацію права власності на земельну ділянку, права користування (сервітут) земельною ділянкою, права постійного користування, права оренди (суборенди) земельною ділянкою; права користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис); права забудови земельною ділянкою (суперфіцій);

дату державної реєстрації, реєстраційний номер земельної ділянки у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно із зазначенням відомостей про її кадастровий номер та орган, що здійснив таку реєстрацію.

3. Порядок надання інформації, визначеної у частинах першій та другій цієї статті, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 30. Порядок внесення до Державного земельного кадастру відомостей про нормативну грошову оцінку територій адміністративно-територіальних одиниць, економічну оцінку земель, межі адміністративно-територіальних одиниць, межі Державного кордону України, обмеження у використанні земель, встановлених законами та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами

1. Відомості про нормативну грошову оцінку територій адміністративно-територіальних одиниць, економічну оцінку земель, межі адміністративно-територіальних одиниць, Державний кордон України, обмеження у використанні земель, встановлених законами та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами вносяться до Державного земельного кадастру за заявою органу, що здійснив затвердження документації із землеустрою, документації із оцінки земель, яка є підставою для внесення таких відомостей.

Заява подається до органу, який здійснює внесення таких відомостей до Державного земельного кадастру, разом з електронним документом, що містить інформацію про зміст відповідної документації, та засвідченою копією рішення про її затвердження.

2. Внесення відомостей до Державного земельного кадастру або надання мотивованої відмови у такому внесенні здійснюється у строк, що не

перевищує чотирнадцять робочих днів із дня отримання відповідної документації, якщо цим Законом не встановлений інший строк для здійснення цих дій.

3. Підставами відмови у внесенні відомостей до Державного земельного кадастру, передбачених частиною першою цієї статті, є:

неподання заявником документів, передбачених частиною першою цієї статті;

невідповідність поданих документів вимогам закону.

4. На підтвердження внесення до Державного земельного кадастру відомостей про нормативну грошову оцінку територій адміністративно-територіальних одиниць, економічну оцінку земель, межі адміністративно-територіальних одиниць, межі Державного кордону України, обмеження у використанні земель, встановлених законами та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами, органом, що здійснив їх внесення, заявнику безоплатно видається витяг із Державного земельного кадастру.

Стаття 31. Облік кількості та якості земель

1. Облік земель у Державному земельному кадастрі здійснюється за кількістю та якістю земель та земельних угідь.

2. Облік кількості земель та якості земельних угідь ведеться щодо власників і користувачів земельних ділянок.

3. Облік кількості земель відображає дані, які характеризують земельні ділянки за площею, складом земельних угідь відповідно до затвердженої класифікації, розподілом земель за власниками (користувачами).

4. Облік якості земельних угідь відображає дані, які характеризують землі за природними і набутими властивостями, що впливають на їх

продуктивність та економічну цінність, а також за ступенем техногенного забруднення ґрунтів.

Стаття 32. Кадастровий план земельної ділянки

1. Кадастровий план земельної ділянки – картографічний документ, що містить графічне зображення земельної ділянки із зазначенням відомостей про неї.

2. На кадастровому плані земельної ділянки відображаються:

площа земельної ділянки;

зовнішні межі земельної ділянки (із зазначенням суміжних земельних ділянок, їх власників, користувачів суміжних земельних ділянок державної та комунальної власності);

координати поворотних точок земельної ділянки;

лінійні проміри між поворотними точками меж земельної ділянки;

кадастровий номер земельної ділянки;

кадастрові номери суміжних земельних ділянок (за їх наявності)

межі земельних угідь;

межі частин земельних ділянок, на які поширюється дія обмежень у використанні земельних ділянок, права суборенди, сервітуту;

контури об'єктів нерухомого майна, розташованих на земельній ділянці;

Таблиці із зазначенням координат усіх поворотних точок меж земельної ділянки, переліку земельних угідь, їх площ, відомостей про цільове призначення земельної ділянки та розробника документації із землеустрою на земельну ділянку є невід'ємною частиною кадастрового плану земельної ділянки.

3. Кадастровий план земельної ділянки складається при формуванні земельної ділянки у паперовій та електронній (цифровій) формі.

4. Порядок складання та затвердження вимог до оформлення кадастрових планів земельних ділянок встановлюється Кабінетом Міністрів України.

5. У разі зміни відомостей, передбачених частиною другою цієї статті власнику (користувачу) за його заявою видається кадастровий план, що містить актуальну інформацію.

Стаття 33. Кадастрова карта (план) адміністративно-територіальної одиниці

1. Кадастрова карта (план) ведеться для актуалізованого відображення в часі об'єктів Державного земельного кадастру у межах кадастрового кварталу, кадастрової зони, у цілому в межах території адміністративно-територіальної одиниці (село, селище, місто, район, область, АР Крим).

2. Кадастрова карта (план) ведеться у електронній (цифровій) формі.

3. Зміст і порядок відображення інформації на кадастровій карті (плані) встановлюються центральним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів.

4. Складовою частиною кадастрової карти (плану) є індексна кадастрова карта (план), порядок складання якої встановлюється Кабінетом Міністрів України.

5. Викопіювання з кадастрової карти (плану) може бути надане фізичним та юридичним особам. Порядок та розміри плати за надання такого викопіювання встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 34. Відображення відомостей Державного земельного кадастру в мережі Інтернет

1. В мережі Інтернет відображаються відомості Державного земельного кадастру про:

межі адміністративно-територіальних одиниць;

кадастрові номери земельних ділянок;

межі земельних ділянок;

цільове призначення земельних ділянок;

вид функціонального використання земельної ділянки;

нормативну грошову оцінку земель та земельних ділянок;

угіддя земельної ділянки (із зазначенням контурів будівель, споруд, розташованих на земельній ділянці);

обмеження у використанні земельних ділянок;

розподіл земель між власниками і користувачами (відображаються: форма власності, вид речового права;

зведені дані кількісного та якісного обліку земель.

2. Відомості, зазначені у частині першій цієї статті, підлягають відображенню у мережі Інтернет з моменту їх внесення до Державного земельного кадастру.

3. Технологічні та програмні засоби, необхідні для відображення відомостей Державного земельного кадастру у мережі Інтернет повинні забезпечувати юридичним та фізичним особам можливість анонімного перегляду, копіювання та роздрукування інформації на основі поширених веб-оглядачів та редакторів, без необхідності застосування спеціально створених для цього технологічних та програмних засобів, цілодобово, без обмежень.

4. Пошук, перегляд, копіювання та роздрукування відомостей Державного земельного кадастру, відображених в мережі Інтернет, є безоплатним.

Стаття 35. Виправлення технічних помилок, допущених при веденні Державного земельного кадастру

1. У разі виявлення фізичною або юридичною особою у витязі, довідці з Державного земельного кадастру, викопіюванні з картографічних матеріалів Державного земельного кадастру технічної помилки, допущеної органом, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, заінтересована особа письмово повідомляє про територіальний орган центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів у районі, місті, який перевіряє відповідність відомостей Державного земельного кадастру інформації, що міститься у документах, що стали підставою для внесення цих відомостей. Якщо факт невідповідності підтверджено, орган, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, безоплатно виправляє допущену помилку в день надходження повідомлення.

Виправлення технічної помилки у відомостях Державного земельного кадастру, що була допущена не з вини органу, що здійснює його ведення, здійснюється за плату, розмір якої встановлюється Кабінетом Міністрів України.

2. У разі виявлення технічної помилки, допущеної у записах Державного земельного кадастру, органом що здійснює його ведення, зазначений орган у п'ятиденний строк письмово повідомляє про це заінтересовану особу.

3. Заінтересована особа після отримання повідомлення про допущення технічної помилки у записах Державного земельного кадастру повинна звернутися до нього із заявою про виправлення такої помилки.

4. Виправлення технічної помилки здійснюється у разі, якщо немає підстав вважати, що таке виправлення може завдати шкоди чи порушити права та законні інтереси фізичних та юридичних осіб. В інших випадках виправлення помилок здійснюється на підставі рішення суду.

5. Інформація про виправлення технічних помилок у п'ятиденний термін надається у письмовій формі власникам та користувачам земельних ділянок, а також третім особам, чиї інтереси стосувалися при виправленні помилок.

Стаття 36. Порядок користування відомостями та документами Державного земельного кадастру

1. Відомості Державного земельного кадастру надаються органами, які згідно із цим Законом здійснюють їх внесення до Державного земельного кадастру. Відомості надаються у формі:

витягів із Державного земельного кадастру про об'єкт Державного земельного кадастру;

довідок, що містять узагальнену інформацію про землі (території);

викопіювань з кадастрової карти (плану) та іншої картографічної документації Державного земельного кадастру.

Відомості про обмеження у використанні земельної ділянки надаються у формі витягу із Державного земельного кадастру про земельну ділянку.

При здійсненні нотаріальних дій видача витягів із Державного земельного кадастру про земельну ділянку здійснюється також нотаріусами. Порядок доступу нотаріусів до Державного земельного кадастру встановлюється Кабінетом Міністрів України.

При вчиненні правочину щодо земельної ділянки особа, визначена у частині п'ятій цієї статті, може отримати витяг із Державного земельного

кадастру про земельну ділянку за її вибором у територіальному органі центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів або доручити отримати цей витяг нотаріусу.

2. Витяг із Державного земельного кадастру про земельну ділянку містить всі відомості про земельну ділянку, внесені до Поземельної книги. Складовою частиною витягу є кадастровий план земельної ділянки, сформований як вкопіювання з кадастрової карти (плани) території відповідної адміністративно-територіальної одиниці.

Отримання витягу із Державного земельного кадастру про земельну ділянку є обов'язковим при вчиненні правочинів щодо земельної ділянки (крім складення заповітів).

Витяг із Державного земельного кадастру про земельну ділянку видається заявнику в день надходження заяви.

3. Відомості Державного земельного кадастру надаються на платній основі, крім випадків, визначених цим Законом.

Для здійснення повноважень, визначених законом, органи державної влади та органи місцевого самоврядування користуються відомостями і документами Державного земельного кадастру щодо земель та земельних ділянок, розташованих на відповідній території, на безоплатній і безвідмовній основі.

4. Порядок користування відомостями та документами Державного земельного кадастру, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

5. На отримання відомостей Державного земельного кадастру про земельну ділянку мають право:

власник (власники) та користувачі земельної ділянки або їх уповноважені особи;

спадкоємці (правонаступники – для юридичних осіб) осіб, зазначених у абзаці другому цієї частини, або їх уповноважені особи;

особа (особи), в інтересах якої (яких) встановлено обмеження, або їх уповноважені особи;

органи державної влади та органи місцевого самоврядування для реалізації їх повноважень, визначених законом.

З метою дотримання правил добросусідства особа, якій належить речове право на земельну ділянку, має право на отримання відомостей про земельну ділянку, передбачених пунктами: «а» – «і» частини першої статті 24 цього Закону.

Відомості Державного земельного кадастру, які містять інформацію, що є державною таємницею, надаються в порядку та на умовах, визначених Законом України «Про державну таємницю».

6. Інші відомості Державного земельного кадастру є відкритою інформацією, режим доступу до якої здійснюється в порядку та на умовах, визначених законами України «Про інформацію» «Про захист персональних даних». Право на отримання цих відомостей мають фізичні та юридичні особи, органи державної влади, органи місцевого самоврядування.

7. Для отримання відомостей Державного земельного кадастру заявник подає до органу, що здійснює надання таких відомостей:

заяву за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади із земельних ресурсів;

документ про оплату послуг за надання витягу з Державного земельного кадастру (за виключенням випадків, коли згідно із цим Законом відомості надаються безоплатно);

документ, який підтверджує повноваження діяти від імені заявника (в разі подання заяви представником заявника).

В разі подання заяви органом державної влади, органом місцевого самоврядування у заяві зазначаються підстави надання відповідної інформації з посиланням на норму закону, яка передбачає право відповідного органу запитувати таку інформацію, а також реквізити справи, у зв'язку з якою виникла потреба в отриманні інформації.

Заява з доданими документами надаються заявником особисто або надсилається поштою цінним листом з описом вкладень та повідомленням про вручення. В разі подання заяви особисто заявник (його представник) зобов'язаний пред'явити документ, що посвідчує його особу.

Центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів або його територіальний орган на протязі десяти робочих днів з дати реєстрації заяви надає заявнику документ, що містить відомості Державного земельного кадастру у відповідній формі або надає мотивовану відмову у наданні таких документів.

Відмова у наданні відомостей з Державного земельного кадастру надається у випадку, коли:

у Державному земельному кадастрі відсутні запитувані відомості;

із заявою звернулася неналежна особа;

документи подані не в повному обсязі та/або не відповідають вимогам, встановленим законом.

Форми витягу, довідки із Державного земельного кадастру, повідомлення про відмову у наданні відомостей, а також порядок обліку заяв і запитів про отримання відомостей Державного земельного кадастру встановлюються центральним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів.

8. Право на отримання засвідчених копій документів Державного земельного кадастру та витягів з них мають:

щодо документації, на підставі якої були внесені відомості до Поземельної книги на таку земельну ділянку – особи, яким належить речове право на земельну ділянку;

щодо інших документів (за виключенням документів, що містять державну таємницю) – фізичні та юридичні особи, органи державної влади, органи місцевого самоврядування.

Отримання засвідчених копій документів Державного земельного кадастру та витягів з них здійснюється в порядку, визначеною частиною сьомою цієї статті.

9. Користування відомостями Державного земельного кадастру в мережі Інтернет, здійснюється відповідно до статті 34 цього Закону.

Розділ V. ДЕРЖАВНИЙ КОНТРОЛЬ, ГАРАНТІЇ ДОСТОВІРНОСТІ ВІДОМОСТЕЙ ДЕРЖАВНОГО ЗЕМЕЛЬНОГО КАДАСТРУ, ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У СФЕРІ ДЕРЖАВНОГО ЗЕМЕЛЬНОГО КАДАСТРУ

Стаття 37. Державний контроль у сфері Державного земельного кадастру

1. Державний контроль у сфері Державного земельного кадастру спрямований на забезпечення дотримання встановленого законодавством порядку ведення Державного земельного кадастру.

2. Основними завданнями державного контролю у сфері Державного земельного кадастру є:

забезпечення дотримання вимог цього Закону та інших законів України;

забезпечення дотримання встановлених законодавством державних стандартів, норм і правил при веденні Державного земельного кадастру;

забезпечення законності використання відомостей та документів Державного земельного кадастру;

забезпечення об'єктивності, достовірності і повноти даних Державного земельного кадастру.

3. Державний контроль у сфері Державного земельного кадастру здійснюється відповідно до законодавства України.

Стаття 38. Відповідальність у сфері ведення Державного земельного кадастру

1. Виконавці землевпорядних та землеоціночних робіт, посадові особи, які здійснюють формування та/або внесення до Державного земельного кадастру відомостей про об'єкти Державного земельного кадастру за порушення законодавства у сфері ведення Державного земельного кадастру несуть дисциплінарну, цивільно-правову, адміністративну або кримінальну відповідальність у порядку, встановленому законом.

Розділ VI. ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВЕДЕННЯ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ, ПЛАТА ЗА ПОСЛУГИ ДЕРЖАВНОГО ЗЕМЕЛЬНОГО КАДАСТРУ

Стаття 39. Фінансове забезпечення ведення та функціонування Державного земельного кадастру

1. Фінансове забезпечення ведення та функціонування Державного земельного кадастру здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України, а також за рахунок справляння плати за внесення відомостей до Державного земельного кадастру, внесення змін до них, надання інформації з Державного земельного кадастру.

2. Діяльність Адміністратора Державного земельного кадастру здійснюється на засадах самоокупності.

Стаття 40. Плата за внесення відомостей до Державного земельного кадастру, внесення змін до них, надання інформації з Державного земельного кадастру

1. За внесення відомостей до Державного земельного кадастру, внесення змін до них, надання інформації з Державного земельного кадастру справляється плата.

Перелік, розміри, порядок справляння та використання плати затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. Внесення до Державного земельного кадастру відомостей про обмеження у використанні земель, встановлених законом або прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами, здійснюється безоплатно.

Розділ VII. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 01 січня 2012 року за винятком статті 34, пунктів 2, 3, підпунктів 1), 2), 3), 4), 5, 6), 11), 12) пункту 5, підпункти 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7) пункту 6, пункти 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15 Прикінцевих та перехідних положень.

пункти 2, 3, підпункти 1), 3), 11) пункту 5, підпункти 2), 3), 4), 5), 7) пункту 6, пункти 8, 9, 10, 12, 13, 15 Перехідних положень цього Закону набирають чинності з моменту опублікування Закону

стаття 34, підпункти 2), 4), 5), 6), 12) пункту 5, підпункти 1), 6) пункту 6, пункти 7, 11 Перехідних положень цього Закону набирають чинності з 01 січня 2013 року.

2. Земельні ділянки, право власності (користування) якими виникло до 2004 року, вважаються сформованими незалежно від присвоєння їм кадастрового номера.

В разі, коли відомості про зазначені земельні ділянки не внесено до Державного реєстру земель, їх державна реєстрація здійснюється на підставі технічної документації із землеустрою щодо відновлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) за заявою їх власника (користувача земельної ділянки державної чи комунальної власності).

Внесення інших змін до відомостей про ці земельні ділянки здійснюється після державної реєстрації земельних ділянок.

3. Установити, що у разі, якщо на земельній ділянці, право власності (користування) на яку не зареєстроване, розташований житловий будинок, право власності на який зареєстровано, кадастровий номер на таку земельну ділянку присвоюється за заявою власників такого будинку на підставі технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості). Забороняється вимагати для присвоєння земельній ділянці кадастрового номера земельній ділянці інші документи. Такий кадастровий номер є чинним з моменту його присвоєння.

4. У разі, якщо земельні ділянки, обмеження (обтяження) у їх використанні зареєстровані до набрання чинності цим Законом у Державному реєстрі земель, відомості про такі земельні ділянки, обмеження (обтяження) підлягають перенесенню до Державного земельного кадастру в автоматизованому порядку без подання заяв про це їх власниками, користувачами та без стягнення плати за таке перенесення.

Відомості про інші об'єкти Державного земельного кадастру, що містяться у документації із землеустрою та оцінки земель, затвердженої та переданої до Державного фонду документації із землеустрою до 1 січня 2012

року, підлягають перенесенню до Державного земельного кадастру на безоплатній основі центральним органом виконавчої влади із земельних ресурсів та його територіальними органами відповідно їх до повноважень.

5. Внести до Земельного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27) такі зміни:

1) доповнити кодекс статтею 79-1 такого змісту:

«Стаття 79-1. Формування земельної ділянки як об'єкта цивільних прав

1. Формування земельної ділянки полягає у визначенні земельної ділянки як об'єкта цивільних прав. Формування земельної ділянки передбачає визначення її площі, меж та внесення інформації про неї до Державного земельного кадастру.

2. Формування земельних ділянок здійснюється:

в порядку відведення земельних ділянок із земель державної та комунальної власності;

шляхом поділу чи об'єднання раніш сформованих земельних ділянок;

шляхом визначення меж земельних ділянок державної та комунальної власності, яке здійснюється в процесі розмежування земель державної та комунальної власності.

3. Сформовані земельні ділянки підлягають державній реєстрації у Державному земельному кадастрі.

4. Земельна ділянка вважається сформованою з моменту присвоєння їй кадастрового номеру.

5. Формування земельних ділянок (крім випадків, визначених у частинах шостій – сьомій цього Кодексу), здійснюється за проектами землеустрою щодо відведення земельних ділянок.

6. Формування земельних ділянок шляхом поділу та об'єднання раніш сформованих земельних ділянок, які перебувають у власності або користуванні, без зміни їх цільового призначення здійснюється за технічною документацією із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок.

7. Винесення в натуру (на місцевість) меж сформованої земельної ділянки здійснюється за документацією із землеустрою, яка стала підставою для її формування.

8. У разі встановлення (відновлення) меж земельних ділянок за їх фактичним використанням у зв'язку з неможливістю виявлення дійсних меж, формування нових земельних ділянок не здійснюється, а зміни до відомостей про межі земельних ділянок вносяться до Державного земельного кадастру.

9. Земельна ділянка може бути об'єктом цивільних прав виключно з моменту її формування (крім випадків суборенди, сервітуту щодо частин земельних ділянок) та державної реєстрації права власності на неї.

10. Державна реєстрація прав на земельні ділянки проводиться після їх державної реєстрації у Державному земельному кадастрі.

11. Державна реєстрація прав суборенди, сервітуту, які поширюються на частину земельної ділянки, проводиться після внесення відомостей про таку частину до Державного земельного кадастру».

2) частину четверту статті 86 виключити.

3) статтю 111 викласти у такій редакції:

«Стаття 111. Обтяження прав на земельну ділянку, обмеження у використанні земель

1. Обтяження прав на земельну ділянку встановлюється законом або актом уповноваженого на це органу державної влади, посадової особи або

договором шляхом встановлення заборони на користування та/або розпорядження, у тому числі шляхом її відчуження.

2. Законом, прийнятими відповідно до нього нормативно-правовими актами, договором можуть бути встановлені наступні обмеження у використанні земель:

а) умови розпочати і завершити забудову або освоєння земельної ділянки протягом встановлених строків;

б) заборони на провадження окремих видів діяльності;

в) заборони на зміну цільового призначення земельної ділянки, ландшафту;

г) умови здійснити будівництво, ремонт або утримання дороги, ділянки дороги;

г) умови додержання природоохоронних вимог або виконання визначених робіт;

д) умови надавати право полювання, вилову риби, збирання дикорослих рослин на своїй земельній ділянці в установлений час і в установленому порядку.

3. Обтяження прав на земельні ділянки (крім обтяжень, безпосередньо встановлених законом) підлягають державній реєстрації в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно в порядку, встановленому законом.

4. Обмеження у використанні земель (крім обмежень, безпосередньо встановлених законом та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами) підлягають державній реєстрації в Державному земельному кадастрі в порядку, встановленому законом, і є чинними з моменту такої реєстрації.

5. Відомості про обмеження у використанні земель зазначаються у проектах землеустрою щодо відведення земельних ділянок, технічній документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки, кадастрових планах земельних ділянок, іншій документації із землеустрою. Відомості про такі обмеження вносяться до Державного земельного кадастру.».

4) у абзаці п'ятому частини першої статті 123:

слова: «технічної документації із землеустрою щодо складання документа, що посвідчує право користування земельною ділянкою» замінити словами: «технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки»;

доповнити абзац реченням другим такого змісту: «В такому випадку розроблення такої документації здійснюється на підставі дозволу, наданого органом виконавчої влади, органом місцевого самоврядування, уповноваженим здійснювати розпорядження цією земельною ділянкою.».

5) Статтю 126 виключити.

6) Пункт "є" частини першої статті 184 виключити;

7) частину першу статті 193 викласти в такій редакції:

«1. Державний земельний кадастр - інформаційна система відомостей про та земельні ділянки, розташовані в межах кордонів України, їх цільове призначення, види функціонального використання, обмеження у використанні земельних ділянок, а також дані про кількісну і якісну характеристики земель, їх оцінку, про розподіл земель між власниками і користувачами».

8) Статтю 196 викласти у такій редакції:

«Стаття 196. Склад відомостей Державного земельного кадастру

Склад відомостей Державного земельного кадастру визначається законом.».

9) Статтю 202 викласти в такій редакції:

«Стаття 202. Державна реєстрація земельних ділянок

1. Державна реєстрація земельних ділянок здійснюється у Державному земельному кадастрі в порядку, встановленому Законом».

10) статті 203 - 204 викласти в такій редакції:

«Стаття 203. Облік кількості та якості земель

1. Облік кількості земель - відображення у відомостях і документах даних, які характеризують кожну земельну ділянку за площею та складом земельних угідь, розподіл земель за власниками, землекористувачами.

2. Облік якості земель - відображення у відомостях і документах даних, які характеризують земельні угіддя за природними і набутими властивостями, що впливають на їх продуктивність та економічну цінність, а також за ступенем техногенного забруднення ґрунтів.

Стаття 204. Засади ведення Державного земельного кадастру

Ведення Державного земельного кадастру здійснюється відповідно до закону».

11) у статті 60 слова: «у межах водоохоронних зон виділяються земельні ділянки під» замінити словами: «встановлюються».

12) у тексті Кодексу слова: «адміністративно-територіальне утворення» у відповідному у всіх відмінках і формах числа замінити словами: «адміністративно-територіальна одиниця» у відповідному відмінку та числі.

6. Внести до Закону України «Про землеустрій» такі зміни:

1) пункт «і» частини другої статті 25 викласти у такій редакції:

«і) технічна документація із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок».

2) частину другу статті 25 доповнити пунктом: «й» такого змісту:

«й) технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж частини земельної ділянки, на яку поширюється право суборенди, сервітуту»;

3) статтю 26 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Подання документації із землеустрою до центрального органу виконавчої влади із земельних ресурсів, його територіальних органів для внесення відомостей до Державного земельного кадастру від імені замовника документації здійснюється її розробником, якщо інше не встановлено договором».

4) статтю 46 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Проекти землеустрою щодо встановлення і зміни меж адміністративно-територіальних одиниць затверджуються органами, які приймають рішення про встановлення чи зміну їх меж.»;

5) доповнити Закон статтею 55-1 такого змісту:

«Стаття 55-1. Технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж частини земельної ділянки, на яку поширюється право суборенди, сервітуту

Встановлення меж частини земельної ділянки, на яку поширюється право суборенди, сервітуту проводиться відповідно до топографо-геодезичних і картографічних матеріалів.

Технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж частини земельної ділянки, на яку поширюється право суборенди, сервітуту, включає:

- а) пояснювальну записку;
- б) технічне завдання на складання документації, затверджене замовником документації;
- в) кадастровий план земельної ділянки із зазначенням меж частини земельної ділянки, на яку поширюється право суборенди, сервітуту;
- г) матеріали польових геодезичних робіт;
- д) копії документів, що є підставою для виникнення прав суборенди, сервітуту.»

б) статтю 56 викласти у такій редакції:

«Стаття 56. Технічна документація із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок

Технічна документація із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок включає:

- а) пояснювальну записку;
- б) технічне завдання на складання документації, затверджене замовником документації;
- в) кадастрові плани земельних ділянок, які об'єднуються в одну земельну ділянку, або частини земельної ділянки, яка виділяється в окрему земельну ділянку;
- г) матеріали польових геодезичних робіт;
- д) акт прийомки-передачі межових знаків на зберігання при поділі земельної ділянки по межі поділу;

е) перелік обмежень (обтяжень) прав на земельну ділянку і наявні земельні сервітути;

є) нотаріально посвідчена згода на поділ чи об'єднання земельної ділянки заставодержателів, користувачів земельної ділянки (у разі знаходження земельної ділянки в заставі, користуванні);

ж) згоду власника земельної ділянки, для земель державної власності – органу, згідно з його повноваженнями здійснювати розпорядження земельною ділянкою, на поділ чи об'єднання земельних ділянок користувачем (крім випадків поділу земельної ділянки у зв'язку з набуттям права власності на житловий будинок, розташований на ній).»

7) у тексті закону слова: «адміністративно-територіальне утворення» у відповідному у всіх відмінках і формах числа замінити словами: «адміністративно-територіальна одиниця» у відповідному відмінку та числі.

8) Статтю 28 Закону України «Про землеустрій» доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Для фінансування заходів, пов'язаних із виправленням помилок державного земельного кадастру, спричинених недотриманням чинного законодавства при здійсненні землеустрою, цивільно-правова відповідальність розробників документації із землеустрою підлягає обов'язковому страхуванню. Мінімальний розмір страхової суми, порядок та умови такого страхування визначаються законом».

7. Внести до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» наступні зміни:

1) у частині першій статті 18:

доповнити частину першу новим пунктом 9) такого змісту:

«9) фізичним та юридичним особам у разі безоплатної передачі їм земельної ділянки із земель державної та комунальної власності за рішеннями органів державної влади, Ради Міністрів Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування; »;

пункт 9) вважати пунктом 10).

2) доповнити закон статтею 28-1 такого змісту:

«Стаття 28-1. Взаємодія органу державної реєстрації прав та органу, що здійснює ведення Державного земельного кадастру

Стаття 28-1. Взаємодія органу державної реєстрації прав та органу, що здійснює ведення Державного земельного кадастру.

1. Орган державної реєстрації прав надає органу, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, інформацію про:

власника (користувача) земельної ділянки;

державну реєстрацію права власності на земельну ділянку, права користування (сервітут) земельною ділянкою, права постійного користування, права оренди (суборенди) земельною ділянкою; права користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис); права забудови земельною ділянкою (суперфіцій);

дату державної реєстрації, реєстраційний номер земельної ділянки у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно із зазначенням відомостей про її кадастровий номер та орган, що здійснив таку реєстрацію.

2. Орган, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, надає органу державної реєстрації прав інформацію про:

державну реєстрацію земельної ділянки (дату державної реєстрації, орган, що здійснив таку реєстрацію);

кадастровий номер, площу, місце розташування земельної ділянки;

кадастровий план зареєстрованої земельної ділянки у електронній (цифровій) формі.

Орган, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, надає органу державної реєстрації прав доступ до перегляду кадастрових карт (планів) в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Інформація, одержана від органу, що здійснює ведення Державного земельного кадастру, вноситься державним реєстратором, під час здійснення державної реєстрації прав на відповідний об'єкт, до розділу Державного реєстру прав, який містить відомості про нерухоме майно.

3. Порядок надання інформації, визначеної у частинах першій та другій цієї статті, встановлюється Кабінетом Міністрів України».

8. Внести до Закону України «Про оренду землі» такі зміни:

1) абзац другий частини першої статті 15 викласти у такій редакції:

«об'єкт оренди (кадастровий номер, місце розташування та розмір земельної ділянки); ».

9. Абзац третій частини першої статті 10 Закону України «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності» виключити.

10. Враховуючи особливий статус міста Києва як столиці України та з метою збереження створеної за кошти міського бюджету автоматизованої системи ведення Державного земельного кадастру в м. Києві, встановити, що до 01 січня 2020 року ведення Державного земельного кадастру в місті Києві в обсязі, який згідно із цим Законом здійснюється територіальними органами центрального органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів у районі, місті, здійснюється виконавчим органом Київської міської ради. Відомості, необхідні для ведення Державного земельного кадастру, передаються

безоплатно центральному органу виконавчої влади з питань земельних ресурсів в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

11. Статтю 14 Закону України «Про розмежування земель державної та комунальної власності» виключити.

12. До 2020 року облік кількості та якості земель здійснюється на підставі державної статистичної звітності в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. Копії звітів з кількісного обліку земель передаються на безоплатній основі відповідним сільським, селищним та міським радам.

13. До розмежування земель державної та комунальної власності формування земельних ділянок із земель запасу, не наданих у власність та користування, визначення їх угідь, а також віднесення таких земельних ділянок до певних категорій може здійснюватись на підставі матеріалів інвентаризації земель, проведеної за рішенням: у межах населених пунктів – сільських, селищних, міських рад, а за їх межами – районних державних адміністрацій. Матеріали інвентаризації земель в такому випадку підлягають погодженню комісіями з питань погодження документації із землеустрою та затверджуються органами, які прийняли рішення про проведення інвентаризації. Формування земельних ділянок в такому порядку може здійснюватись один раз. Порядок проведення інвентаризації земель, поєднаної із формуванням земельних ділянок, затверджується Кабінетом Міністрів України.

14. Межі адміністративно-територіальних одиниць, земельних ділянок, а також інші відомості, що згідно із цим Законом є відомостями Державного земельного кадастру, які були визначені (встановлені) відповідно до законодавства до набрання чинності цим Законом, визнаються дійсними.

15. Кабінету Міністрів України:

1) у шестимісячний строк з дня опублікування цього Закону:

забезпечити в межах своїх повноважень прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до законів України, що впливають із цього Закону;

забезпечити прийняття міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, передбачених цим Законом, а також перегляд і скасування нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

2) до 01 січня 2012 року забезпечити створення єдиної автоматизованої системи Державного земельного кадастру, внесення до неї відомостей про межі адміністративно-територіальних одиниць, перенесення до неї записів про державну реєстрацію земельних ділянок, обмежень (обтяжень) у їх використанні, зареєстрованих у Державному реєстрі земель.

Голова Верховної Ради

України